

#ULAND

OKTOBER 2017

INTERNATIONAL SOLIDARITET

DANSKE LÆRLINGE I NEPAL

*Sådan kan man bruge
sin sommerferie*

FRA JYLLAND TIL FILIPPINERNE

Værktøj på jordomrejse

STØTTE TIL ZANZIBAR

*Lærere finder
stoltheden igen*

VERDEN HAR BRUG FOR DIG

STÅ SAMMEN! Tre VVS-læringe rejser til Nepal og hjælper med genopbygningen efter jordskælv. Danske sygeplejersker støtter sygeplejersker i Bolivia. Unge mekanikere tager til Afrika og reparerer landbrugsmaskiner. Lærere samler ind til skoler på Zanzibar.

Det er nogle eksempler på, hvordan almindelige danske lønmodtagere gør noget for deres kolleger i udviklingslandene. I dette blad kan du læse om, hvordan vi i dansk fagbevægelse viser vores solidaritet med mennesker, som lever fjernt herfra. Mennesker, som ofte lever usselt under løn- og arbejdsvilkår så dårlige, at vi næsten ikke kan forestille os det.

Solidaritet betyder, at et fællesskab er stærkere end det enkelte menneske. Ved at stå sammen med arbejdstagere i udviklingslandene og kæmpe for at de får bedre vilkår er vi med til at skabe en mere retfærdig verden. Og hvis mennesker i udviklingslandene får bedre vilkår, vil de på længere sigt få større købekraft og handle med resten af kloden. De vil heller ikke vandre til vores del af verden og underbyde danske lønninger. På den måde hjælper vi os selv ved at hjælpe andre. Så det giver god mening at stå sammen på tværs af landegrænser.

Dansk fagbevægelse er stolt af at være med til at opbygge mere retfærdige arbejdsmarkeder i udviklingslandene. Og danske fagforeningsmedlemmer bidrager til dette vigtige arbejde gennem deres solidaritetsprojekter. God læselyst.

Lizette Risgaard
Formand for LO
Formand for Ulandssekretariatet

Bente Sorgenfrey
Formand for FTF
Næstformand for Ulandssekretariatet

Ulandssekretariatet er den danske fagbevægelses udviklings- og bistandsorganisation. Vi samarbejder med fagbevægelsen i Asien, Latinamerika, Afrika og Mellemøsten for at fremme demokrati og rettigheder, forbedre arbejdsmiljø, styrke arbejdsmarkedet og bekæmpe fattigdom.

PÅ FORSIDEN
De tre VVS-læringe
Frederik Petersen,
Malthe Lyth Jensen og
Morten Baltzer på vej
til Nepal. Læs side 4.
Foto: Morten Tran

SCAN KODEN

Hvad er Ulandssekretariatet – og hvad laver vi? Scan koden og se en 3 minutters film om vores arbejde

INDHOLD

- 3** Hvad rager verden mig?
- 4** Sådan kan en lærling bruge sin sommerferie
- 8** Værktøj fra Vestjylland til den anden side af jorden
- 11** Papirbunker er også kultur
- 14** Nonner på byens hegn
- 18** Ar på krop og sjæl har gjort mig stærk
- 20** Fagligt løft til mekanikere
- 22** Fik sin faglige stolthed tilbage

UDGIVER: Ulandssekretariatet, Islands Brygge 32D, 2300 København S
TELEFON: 33 73 74 40
E-MAIL: mail@loftf.dk, www.ulandssekretariatet.dk
ANSVARSHAVENDE REDAKTØR: Mads Bugge Madsen
REDAKTION: Jacob Rosdahl
GRAFISK TILRETTELÆGGELSE: EN:60, en60.dk
TRYK: KLS Oplag: 3.000
#Uland er produceret med støtte fra Danida
ISSN 2246-7343

UDENRIGSMINISTERIET
DANIDA

Arbejdsforholdene i andre dele af verden har indvirkning på danske arbejdspladser.

TEKST: JACOB ROSDAHL • FOTO: CHRISTIAN JEPSEN

Måske tænker du: Hvad kommer det mig ved, hvordan de har det i u-landene? Hvorfor skal jeg høre om, hvordan de arbejder? Hvorfor skal vi hjælpe dem? Måske spørger du også: hvad kan jeg selv gøre?

Fagbevægelsen i Danmark mener, at forhold i verden har betydning for os selv, så her har du nogle svar:

HVAD KOMMER DET MIG VED, HVORDAN DE HAR DET I UDVIKLINGSLANDENE?

Først og fremmest fordi der findes mange fattige mennesker i verden. Den internationale målestok for fattigdom er, at man lever for 12 kroner eller derunder om dagen. De tolv kroner skal dække mad, bolig, tøj, skolegang, lægehjælp, ja alt. Cirka 800 millioner ud af klodens ca. 7 milliarder mennesker lever for det beløb. Men oveni kommer et par milliarder mennesker, som ikke har meget mere. De er tilpas fattige til, at hvis de for eksempel bliver syge eller kommer ud for en ulykke, er de i fare for at miste alt.

HVORFOR SKAL JEG HØRE OM, HVORDAN DE ARBEJDER?

Alle mennesker skal leve af noget – en løn af en eller anden slags. Men i udviklingslandene er lønnen ofte meget lav for almindelige arbejdere – faktisk så lav, at man næsten ikke kan leve af den. Og mange i udviklingslandene arbejder på elendige vilkår, måske under farlige og giftige forhold. De bliver misbrugt og mishandlet på arbejdspladsen. Hjemme bor de i slum, og deres børn har ikke udsigt til at få det bedre. Det er selvfølgelig helt urimeligt.

HVORFOR SKAL VI HJÆLPE DEM?

"Jeg gør det, fordi det altid har faldet mig naturligt at hjælpe andre, men jeg gør det også for at hjælpe mig selv."

Sådan siger smeden Michael Lisbjerg (se side 8) om, hvorfor han gider at bruge sin fritid på at samle værktøj ind i Vestjylland og sende det over til Filippinerne på den anden side af jorden.

HVAD RAGER VERDEN MIG?

HVAD ER INTERNATIONAL SOLIDARITET?

At være solidarisk betyder at man står sammen, hvis man vil opnå noget. Alene kan man ikke udrette ret meget, men sammen med andre kan man gøre en forskel. Ved at støtte arbejdstagere i udviklingslandene øger vi presset på at få forbedret deres løn- og arbejdsvilkår.

Som mennesker er det naturligt for os at hjælpe andre i nød. Men vi i Danmark er også del af et globalt arbejdsmarked. Det betyder blandt andet, at arbejdspladserne flytter til lande, hvor løn og arbejdsvilkår er dårlige. Det er unfair konkurrence – og det er heller ikke rimeligt overfor de mennesker, der udfører arbejdet. Danmark er desuden et lille bitte land, som er afhængig af at sælge vores varer i udlandet. Hvis flere mennesker ude i verden får flere penge, så har vi større muligheder for selv at bevare vores arbejdspladser.

HVAD KAN JEG SELV GØRE?

Du kan hjælpe dig selv og andre ved at være medlem af en fagforening. Fagbevægelsen i Danmark støtter arbejdstagere i udviklingslandene, fx ved at undervise i rettigheder og træne tillidsmænd, så de bliver bedre til at forhandle løn og arbejdsvilkår. Du har også mulighed for at være med i et solidaritetsprojekt. Dem kan du læse om i dette magasin. ✎

De tre lærlinge Malthe Lyth Jensen,
Morten Baltzer og Frederik Petersen.

Genopbygningen efter jordskælvet i 2015 skrider kun langsomt frem, og det skyldes blandt andet mangel på uddannet arbejdskraft til den massive opgave. Derfor har Blik- og Rørbønderforbundet, Ulandssekretariatet, Dansk Metal og arbejdsgiverorganisationen Arbejdsgiverne et fælles projekt, hvor de støtter uddannelsen af nepalesiske VVS'ere.

SÅDAN KAN EN LÆRLING BRUGE SIN SOMMERFERIE

VVS-lærlinge brugte sommerferien på at hjælpe til med genopbygningen i det jordskælvsramte Nepal.

TEKST: ALLAN GULDBERG NIELSEN • FOTO: MORTEN TRAN, SUDARSON KARKI & ALLAN GULDBERG NIELSEN

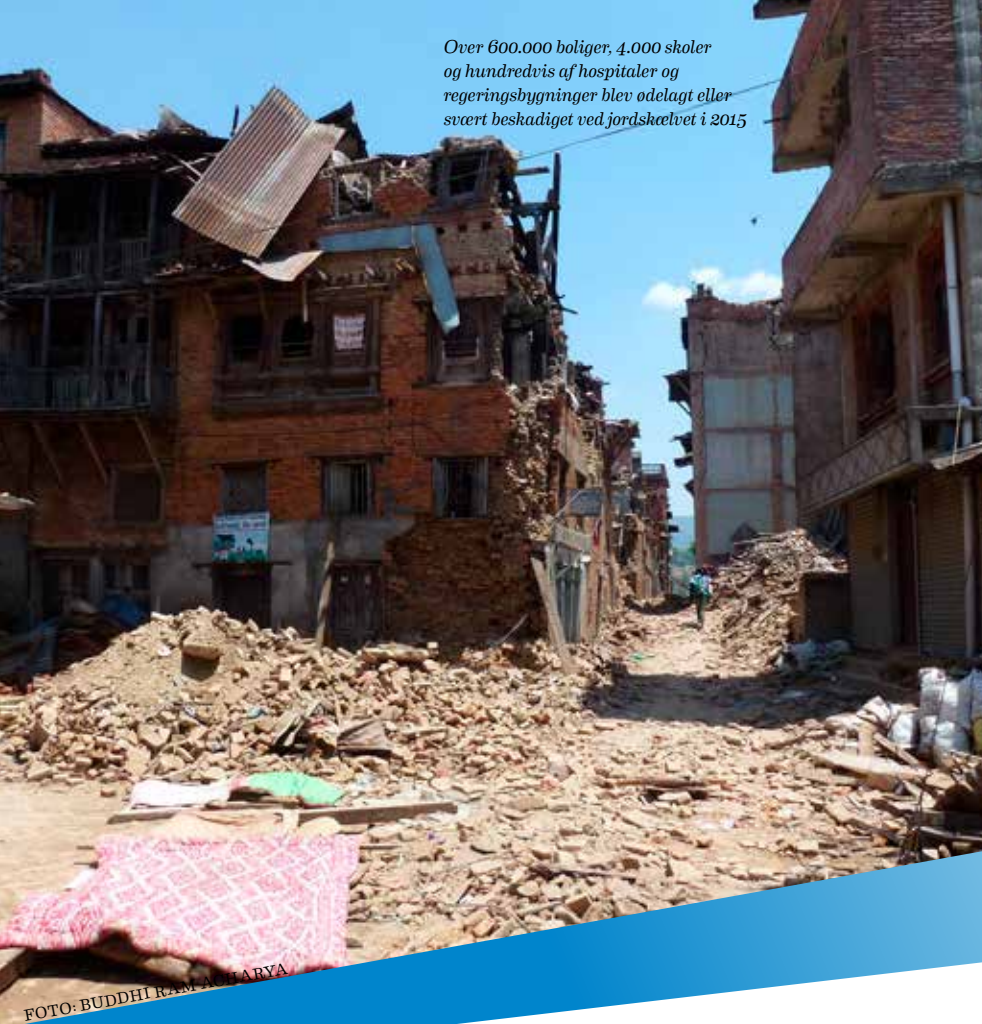
FACTS OM NEPAL

- Areal: 147.181 km² – tre en halv gange større end Danmark.
- Befolkning: 28 millioner indbyggere. Omkring halvdelen af arbejdsstyrken er working poor (lever for under 12 kroner om dagen).

Den 25. april 2015 ramte et voldsomt jordskælv Nepal. Flere end 8.000 mennesker omkom, over 600.000 boliger, 4.000 skoler og hundreder af hospitaler og regeringsbygninger blev ødelagt eller svært beskadiget.

Derfor har tre VVS-lærlinge og en faglærer brugt deres sommerferie i Nepal. De besøgte en række byggepladser, medvirkede i undervisningen af nye faglærere på teknisk skole og var med til at etablere vand og afløb på en jordskælvsramt skole.

"Det har været en fantastisk oplevelse. Det at møde en anden kultur og se hvordan de gør tingene, har været meget lærerigt," siger Malthe Lyth Jensen, der til daglig er i lære hos Gunnar Kristensen A/S i Herning.

Over 600.000 boliger, 4.000 skoler og hundrevis af hospitaler og regeringsbygninger blev ødelagt eller svært beskadiget ved jordskælvet i 2015

De danske VVS-læringer er ikke imponeret over finishen, da de besøger en nyopført etageejendom i Katmandu.

På besøg teknisk skole i Katmandu.

Badeværelse på teknisk skole i Kathmandu.

Husene har som regel placeret nogle tanke på taget, hvor vandet opsamles og fordeles rundt i bygningen.

“Det har været en fantastisk oplevelse.

Malthe Lyth Jensen

Ifølge de udsendte VVS-læringer er det særligt værktøjet og materialerne, som adskiller sig væsentlig fra det, de bruger dagligt.

"Strøm er jo ikke rigtig tilgængelig, så tingene må klares med håndkraft. Og ofte er det noget rigtig slidt værktøj, så vilkårene er ikke de bedste," forklarer Morten Baltzer, der er i lære hos Haugegruppen.

SYGDOMME OG BAKTERIER

Bedre og mere stabil vandforsyning og sikrede afløb er i fokus i Nepal for at undgå spredning af sygdomme og bakterier. Vandforsyningen er som regel meget ustabil. Derfor har husene som regel placeret nogle tanke på taget, hvor vandet opsamles og fordeles rundt i bygningen.

"Der er jo næsten ikke noget tryk på vandet. Det er også grunden til, at rørene oftest består af limede plastrør," siger Morten.

DÅRLIG SIKKERHED

Læringer oplevede også, hvordan arbejdsmiljøet kan være i et udviklingsland, fortæller Frederik Petersen fra Vokslev VVS i Nordjylland:

"Sikkerheden på arbejdspladserne er en verden for sig. Stiger og stilladser er bare lavet af bambus, så sikkerheden er ikke noget, som prioriteres højt. Arbejdstilsynet ville få travlt, hvis de kom forbi."

NYE SKOLETOILETTER

Som en del af opholdet i Nepal deltog VVS-læringerne i genopbygningen af toiletter og

afløb på en skole i det jordskælvrømte område. I over et år har skolen med over 300 elever været uden toiletter, men efter en fælles indsats fra de nyuddannede faglærere og danske VVS-læringer blev der rettet op på tingene.

Ingen af de tre danske VVS-læringer har tidligere rejst i Asien, og opholdet har udover en række faglige opdagelser også budt på en række kulturelle indtryk.

"Det kan være noget af et kulturchok, når man kommer fra Danmark og ikke har oplevet andet end de mest populære turiststeder i Europa. Nepal er anderledes, men også ufatteligt smukt og gæstfrit. Det må gerne blive et gensyn," siger Malthe Lyth Jensen. ➡

I mangel på egnet værktøj pudser Malthe Lyth Jensen væggen op med hånden. Bemærk toiletet på gulvet, som er den foretrukne model i Nepal.

VÆRKTØJ FRA VESTJYLLAND TIL DEN ANDEN SIDE AF JORDEN

Danskere samler værktøj ind til undervisning i Filippinerne.

TEKST & FOTO: CARSTEN FLINT HUNNECHE

FACTS OM FILIPPINERNE

- Areal: 300.000 km² – syv gange større end Danmark.
- Befolkning: 103 millioner indbyggere. Omkring en femtedel af arbejdsstyrken er working poor (lever for under 12 kroner om dagen).

Filippinerne

Ringkøbing

Davao

Michael Lisbjerg
Fællestillidsmand på Vestas

DET SKAL VÆRKTØJET BRUGES TIL

Værktøjet skal både bruges i undervisning og til at hjælpe med genopbygning af huse og infrastruktur, når Filippinerne med jævne mellemrum rammes af orkaner. Der er tale om bygningshåndværkere fra mange forskellige fagretninger (smede, vvs'ere/blikkenslagere, konstruktører, tømrere), som går på fagforbundet ACIW's tekniske uddannelsescenter. Et helt smedeværksted bliver sendt til det tekniske universitet i Batangas.

Det er en efterårsdag, og der er livlig aktivitet i Dansk Metals og LO Ringkøbing Fjords fagforeningshus i Ringkøbing. Hoveddøren står på klem, og et gulligt lys siver ud i regnen, som falder i lårtykke stråler denne morgen.

Der snakkes i mobiltelefoner, og henne ved vinduet står tillidsmand og smed Thomas Merker og varmer sig på en kop mokka. Han har på sin fridag taget cykelturen de syv kilometer fra No til Ringkøbing for at være med til at samle værktøj ind til kolleger i Filippinerne. Thomas arbejder til daglig på Vestas aften-nathold i Ringkøbing.

Ind i lokalet kommer en klippe af en smed i skikkelse af fællestillidsmand Michael Lisbjerg, som også er ansat i Vestas. Han bor lidt udenfor Holstebro og er kørt til Ringkøbing på sin fridag ligesom Thomas.

I dag skal Thomas, Michael og de andre rundt på visit til lokale metal- og maskinarbejdspladser. Formålet er se, om nogen vil donere brugt værktøj til bygningsarbejdere på Filippinernes sydligste ø Mindanao.

DET NYTTER AT TÆNKE GLOBALT - OGSÅ LOKALT

Og på spørgsmålet om hvorfor, svarer Michael:

"Jeg gør det, fordi det altid har faldet mig naturligt at hjælpe andre, men jeg gør det også for at hjælpe mig selv", og uddyber, "en af drivkræfterne bag det at være tillidsmand er ønsket om at hjælpe dine kolleger, og gennem international solidaritet er vi på sigt med til at skabe bedre løn- og ansættelsesforhold andre steder i verden, så virksomhederne ikke konkurrerer på dårlige arbejdsforhold."

Risikoen for udflytning af arbejdspladser er en virkelighed, de fleste her i det vestjyske kender særdeles godt. Området blev hårdt ramt under krisen i årene efter 2008. Det er siden vendt. Nu mangler virksomhederne arbejdskraft.

FRA HEDEN TIL FILIPPINERNE

Et rundstykke senere sidder vi tre på striben i førerkabinen i den røde varevogn, mens vinduesviskerne ihærdigt prøver at skabe sigtbarhed, og kursen er sat mod byen Lem på den flade, jyske hede. Michael forklarer, at projektet med solidarisk at hjælpe kolle-

gerne i Filippinerne har været undervejs i en rum tid, men at det først var i foråret i 2015, at den konkrete indsamling gik i gang.

Han fortæller, at projektet kører i LO Ringkøbing Fjords regi, og at mændene bag er en gruppe af fagligt aktive fra henholdsvis 3F og Dansk Metal.

MODTAGES VENLIGT

Otte virksomheder besøger vi på en travl og meget regnfuld dag.. Alle steder bliver vi venligt modtaget - det være sig af produktionschefer, værkfører, sekretærer og direktører.

Tilbage til kontoret i Ringkøbing for at få en bid mad – og så ellers afsted igen mod stationsbyen Tim. Her har Vestas stillet lagerplads til rådighed, hvor det indsamlede værktøj kan opmagasineres frem til afsendelsen.

En tømrermester har også doneret tre gamle save.

"Dem tager vi også med. Det er kram, som aldrig slides op, hvis man behandler dem med omtanke" konstaterer Michael smilende. ➤➤

VÆRKTØJ VÆKKER BEGEJSTRING

6 måneder efter indsamlingen nåede værktøjet fra LO-region Ringkøbing Fjord frem til Filippinerne.

TEKST & FOTO: ALVIN A. NABOYA

Det vestjyske værktøj er nu hos byggearbejderforbundet ACIW i provinshovedstaden Davao på øen Mindanao. Her ligger ACIW's regionale uddannelsescenter, og en nysgerrig lokalpresse samt forventningsfulde bygningsarbejdere var mødt op på selve ankomstdagen.

ACIW's generalsekretær Nonoy Palarca var i strålende humør, da det danske værktøj efter en møjsommelig toldbehandling endelig ankom i den plomberede container:

"Jeg er meget taknemmelig for det indsamlede værktøj og vil gerne på vegne af ACIW's

medlemmer viderebringe en dybtfølt tak til vores solidariske, danske brødre og søstre, som har lagt tid og hjerteblod i denne imponerende værktøjsindsamling. Også en stor tak til alle de danske virksomheder, som har doneret værktøjet."

BEDRE HÅNDVÆRKERE

ACIW bliver med værktøjet bedre i stand til at uddanne håndværkere, som får en anstændig løn for deres arbejde. Det danske værktøj har nemlig en kvalitet, som gør, at eleverne på den tekniske skole kan blive godkendt som bygningsarbejdere af myndighederne. 🐦

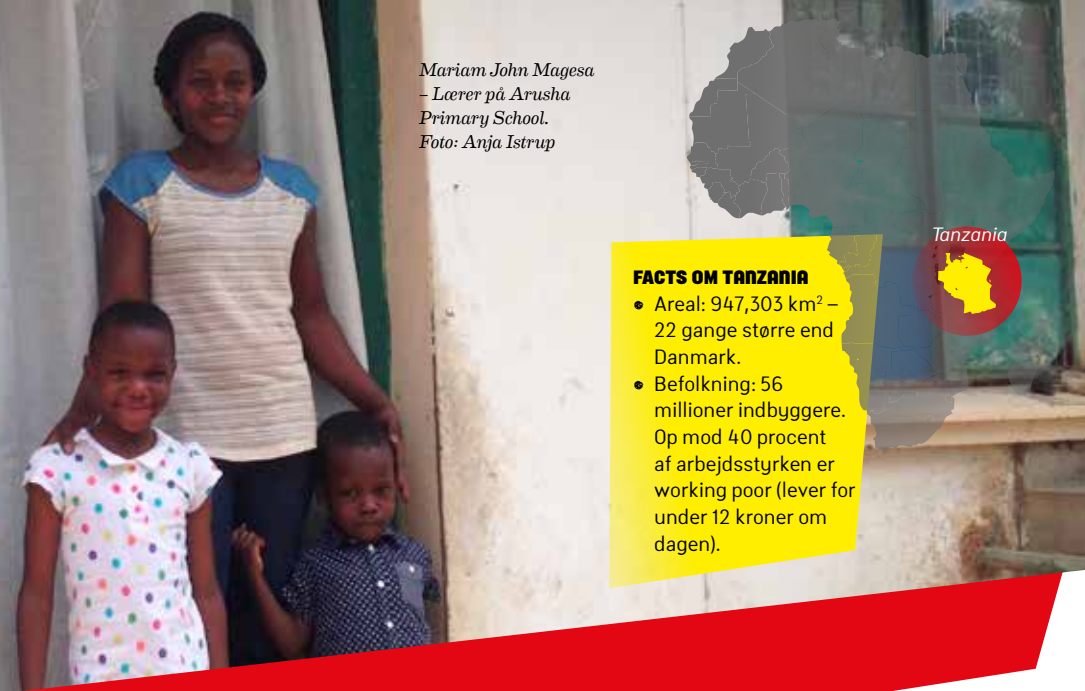
Nonoy Palarca
ACIW's generalsekretær

MARIAM JOHN MAGESA – LÆRER PÅ ARUSHA PRIMARY SCHOOL

Jeg underviser i engelsk og fransk. Jeg arbejder cirka 9 timer hver dag. Hver lektion er på 40 minutter, og så er der forberedelsestid.

Jeg valgte at blive lærer, fordi jeg kan lide at være tæt på børn. Jeg kan lide at undervise – det er spændende at være lærer.

Man skal være medlem af en fagforening. Jeg valgte CWT (Chama Walin Tanzania – Tanaznias lærerforening på swahili). Jeg synes, de hjælper lærerne, når der opstår problemer. De støtter, når man har brug for hjælp.

Mariam John Magesa
– Lærer på Arusha
Primary School.
Foto: Anja Istrup

FACTS OM TANZANIA

- Areal: 947,303 km² – 22 gange større end Danmark.
- Befolkning: 56 millioner indbyggere. Op mod 40 procent af arbejdsstyrken er working poor (lever for under 12 kroner om dagen).

Tanzania

PAPIRBUNKER ER OGSÅ KULTUR

TEKST: CARSTEN FLINT HUNNECHE • FOTO: THOMAS SØNDERGAARD

Anja Istrup har udfordret sig selv ved at tage 6 ugers praktik på en skole i Tanzania.

Anja – og hendes fire medstuderende – er i Arusha på seks ugers kombineret studie- og praktikforløb.

Hun læser til administrationsbachelor på VIA Århus, så hendes professionelle nysgerrighed er rettet mod den måde, der administreres på i Tanzania. Anja laver en kortlægning af en skole i Arusha. Blandt andet undersøger hun de ansatte læreres tilknytning til fagforeningen. Og det er der-

for, hun er på besøg hos læreren Mariam John Magesa.

Noget af det, Anja har lagt mærke til er de kæmpe papirdynger, der ligger overalt på kontorerne. Også Mariam kan fortælle om, at hun skal udfylde skemaer, planer, logbøger og arkiver.

"Det har helt sikkert en konsekvens for effektiviteten og sagsbehandlingstiden," siger hun, "men der jo også forskel i kulturer."

Uddrag fra Anjas dagbog: PÅ BESØG HOS LÆREREN MARIAM

Anja Istrup
Administrations-
bachelor studerende

"Jeg har fået lov til at besøge Mariam i hendes private hjem, som er en af de lærerboliger, der ligger nede bag ved skolen. Størrelsen er som en mindre andelslejlighed hjemme i Århus. Den er delt i to rum, og her bor Mariam, hendes mand og deres søn.

For at komme ind skal man først passere gennem et hvidt klæde, der hænger ned foran døråbningen. Der er lidt mørkt i huset, men der dufter ikke indelukket. Der er et lille fjernsyn i stuen, sådan et som mine forældre havde derhjemme, da man var barn – en ordentlig kasse, der fylder ligeså meget som seks fladskærme bag hinanden.

Mariam selv er lidt mere afslappet klædt, end når vi støder på hende oppe på skolen. Hun har en fin trøje på og et par jeans. Hendes hår er sat op i små fletninger, som er kørt bagud til en lille knold."

FODBOLDTRØJER FRA AARHUS TIL ARUSHA

De danske studerende skulle – udover deres praktik – også lave et solidaritetsprojekt. Dvs. de fandt ud af, om der var noget, de kunne støtte med i Arusha, da de vendte hjem til Danmark.

Som alle andre steder i verden spiller børnene i Afrika fodbold. De to studerende, Maria Sophia Træholt og Kevin Kargo, fik hul igennem til den danske superliga-klub AGF, og nu er 10 sække med fodboldtøj på vej til skolen i Arusha. ➡

Erfan Ahmady og Doni Nasipi printer den store fotostat ud af lærerinden Dein Na. Få dage senere hænger på hegn til metro-byggeriet i København.

NONNER PÅ BYENS HEGN

MALERFORBUNDET

Skilte-lærlinge sætter klosteskole op på Nørrebros metro-hegn.

TEKST: CARSTEN FLINT HUNNECHE • FOTO: CARSTEN SNEJBJERG, CARSTEN FLINT HUNNECHE & JACOB ROSDAHL

Erfan Ahmady bliver overvældet af billederne. Han og kammeraterne på Hvidovre TEC (teknisk skole) har fået til opgave at producere nogle store fotos fra et nonnekloster i Myanmar.

Udstillingen er 25 meter lang og består af ni billeder i kæmpeformat og en forklarende tekstplanche. De fire læringe, som blev sat på opgaven skulle også selv – under kyndig vejledning fra deres Instruktør Tommy Iversen montere udstillingen på et af de grønne hegn, som omkranser metrobyggepladserne i København.

SKOLE FOR FATTIGE BØRN

Billedserien, som er taget af den prisbelønnede fotograf Carsten Snejbjerg, fortæller historien om, hvordan klosterskoler giver børn fra nogle af de allerfattigste familier i Myanmar (tidligere Burma) mulighed for at gennemføre en god skolegang. Alle klostrets små nonner bor, lever og går i skole der – lidt ligesom på en dansk kostskole.

I billedserien følger vi også nonnen og lærerinden Dein Na, der er 23 år gammel og som selv har valgt at vie sit liv til klosteret. Hun og hendes kvindelige kolleger er så

små ved at organisere sig og forventer at blive medlemmer af en fagforening indenfor en relativ nær fremtid.

SKALDEDE PIGER

Erfan er begejstret for billedserien, som han synes er meget udtryksfuld, men han indrømmer samtidig:

"Der gik en rum tid, før det gik op for mig, at det var piger og ikke drenge, som var på billederne, måske nok fordi de alle var skaldede og gik i samme tøj. Jeg blev også helt vildt overrasket over, at lærerinden Dein Na var 23 år gammel. Hun ligner et barn på 15-16".

Erfan Ahmady og Doni Nasipi er i gang med at sikre, at det store print af lærerinden ikke bliver bukket, mens storformatsprinterens lystigt fordeler det sidste farvepigment på folien. De overvåger kvaliteten af printet nøje, så den lyserøde nonnedragt står med den helt rette kontrast på den grønne baggrund.

OP PÅ NØRREBRO

Printet skæres nu til, samtidig med at det klæbes op på en solid plade. Alle ni fotostater plus tekstplanchen samles og bæres forsigtigt

ud i en af skolens varevogne. Praktikcenteret på Avedøre Holme glider over i københavnske forstadskommuner, og snart parkerer de bilen overfor det grønne hegn på Nørrebro.

Der blæser en halv pelikan, så der skal for alvor holdes godt fat i de store fotostater. Inddeling, rækkefølge og mellemrum beregnes, så alle dimensioner er på plads, og så kommer vaterpasset frem for at sikre en helt korrekt ophængning. Murersnor, søm, hammer og elektrisk skruemaskine kommer i sving.

Nogle timer og et par smårettelser senere kan læringene og deres instruktør veltilfredse beskue det endelige resultat. Både forbigående på cykel og gåben vender nysgerrigt hovederne for at iagttage de skaldede hoveder og de lyserøde gevandter, som fortæller deres helt egen historie om, hvordan fagbevægelsen i Danmark gennem Ulandssekretariatet yder støtte til fagbevægelsen i Myanmar.

"Det har været en spændende kundeopgave, og jeg har lært lidt nyt om forholdene i et land, jeg ikke kendte meget til på forhånd," siger Erfan Ahmady. 🐼

“Der gik en rum tid, før det gik op for mig, at det var piger og ikke drenge, som var på billederne, måske nok fordi de alle var skaldede og gik i samme tøj.

Erfan Ahmady

AR PÅ KROP OG SJÆL HAR GJORT MIG STÆRK

Rosmery er sygeplejerske. Hun bliver rødglødende, når hun oplever uretfærdighed.

TEKST: ERIKA IBARGUEN AYUB • FOTO: CHRISTIAN EUGENIO ENERO

Danske sygeplejersker støtter deres kolleger i Bolivia med faglig uddannelse. I minebyen Oruro laver sundhedsforbundet kurser i anstændigt arbejde, rettigheder og dialog på arbejdspladsen. I sidste ende forbedres forholdene for patienterne.

Højt oppe på den bolivianske høj-slette i mere end 3.700 meters højde ligger hospitalet San Juan de Dios i provinshovedstaden Oruro. Her finder vi Rosmery Betty Flores Cardozo, 55-årig oversygeplejerske og fagforeningsleder.

Rosmery er en af de mange faglige ledere, som Dansk Sygeplejerråd (DSR) har støttet via et solidaritetsprojekt i Oruro. De danske sygeplejersker støtter uddannelse af tillidsfolk i at forhandle med ledelsen i sundhedssystemet.

Rosmery blev gift som 23-årig med sit livs udkårne, men skæbnen ville, at hun blev enke i en meget tidlig alder – og blev dermed eneforsørger for tre mindre børn.

Rosmery var tæt på at miste synet efter en faldulykke på arbejdspladsen. Hun var meget presset på arbejdet, og en dag snublede hun på en trappegang og faldt hele vejen ned til den næste repos. Hendes øjne måtte efterfølgende opereres to gange, og ledelsen forsøgte at få hende fyret. Det lykkedes ikke, men hun betaler stadig af på hospitalsregningen.

Rosmery Cardozo bliver rødglødende af raseri, når hun hører om, eller selv oplever, at nogle af hendes kolleger får en urimelig og hård behandling. Det er en af grundene til, at hun i første omgang blev aktiv i fagbevægelsen.

"Hvis de vil fjerne mig fra mit job, skal det være med velunderbyggede anklager og aldrig for at forsvare mine arbejdskolleger eller for at kræve respekt" ✊

FACTS OM BOLIVIA

- Areal: 1,098,581 km² – 25 gange større end Danmark.
- Befolkning: 11,5 millioner indbyggere. Op mod 10 procent af arbejdsstyrken er working poor (lever for under 12 kroner om dagen).

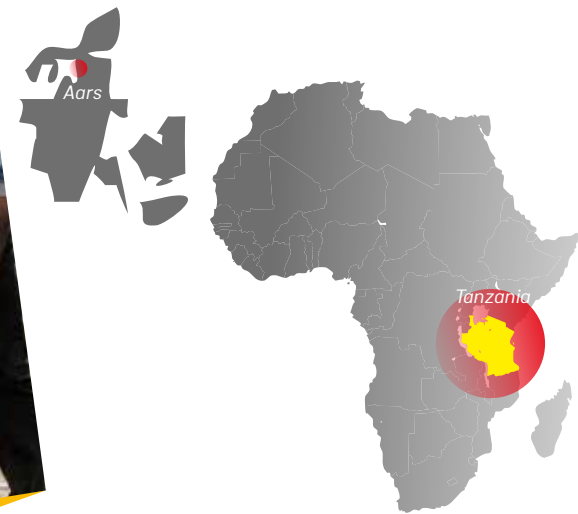
Bolivia

“ Før i tiden nøjedes jeg med at lytte. Nu tager jeg selv ordet.

Rosmery

Ulf Givskov, Erhvervsskolerne Aars og Erling Jensen, Dansk Metal forbereder lærlingenes besøg i Tanzania.

FAGLIGT LØFT TIL MEKANIKERE

TEKST: LENE FRØSLEV • FOTO: CHRISTIAN JESPER & CARSTEN FLINT HUNNECHE

SE VIDEO, hvor direktør Ulf Givskov Benter fra Erhvervsskolerne Aars møder sin afrikanske kollega Semvua Abdu fra erhvervsskolen.

I Tanzania er mekanikeruddannelsen for teoretisk. Det duer ikke, når man skal reparere avancerede maskiner.

I byen Arusha i Tanzania ligger en teknisk skole, som i høj grad har brug for en hjælpende hånd. For eksempel har mekanikerne stort set ingen praktiske færdigheder, når de forlader skolen.

Det kommer et dansk solidaritetsprojekt nu til at være med til at rette op på. Projektet er et samarbejde mellem Dansk Metal, Erhvervsskolerne Aars og Ulandssekretariatet. Ideen er at give et fagligt løft til de lokale mekanikere – og en tiltrængt faguddannet arbejdskraft til virksomhederne i området.

Projektet knytter sig til en ny uddannelsesretning på Arusha Technical College. Her skal der uddannes egentlige maskinmekanikere til vedligeholdelse af tungt maskineri, for eksempel traktorer og entreprenørmaskiner. Og der er stor efterspørgsel efter kvalificerede mekanikere i landbruget, mineindustrien og byggeriet.

I Tanzania er der ikke tradition for at vedligeholde maskiner. I stedet har virksomhederne selv trænet nogle af sine dygtigste ansatte gennem sidemandsoplæring. Det er bare

ikke holdbart i længden, især hvis der er tale om avanceret maskineri.

Derfor skal den nye uddannelse, som i Danmark, have praktik bygget ind i uddannelsen – og det er netop det, Erhvervsskolerne Aars skal hjælpe med til at planlægge og designe.

"Vi skal sikre, at der kommer nogle praktikere ud af skolen, der har hænderne skruet rigtigt på – og som arbejdsgiverne kan bruge til noget," siger Tobias Bavnsgaard, der er leder af Ulandssekretariatets kontor i Arusha.

LÆRLINGE TIL AFRIKA

I slutningen af 2017 drager fire metal-lærlinge til Arusha i Tanzania. Her skal de – som led i deres danske uddannelse som landbrugsmekanikere – reparere landbrugsmaskiner, som blandt andet bruges i sukkerrørsmarker.

Lærlingene skal arbejde i Afrika i fem uger. "Projektet er selvfølgelig til for Tanzanias skyld, men det vil også gavne Dansk Metal at vise, hvad de dygtige, danske lærlinge kan.

Og lærlingene vil få en ny og brugbar viden ved at deltage i projektet," fortæller Erling Jensen, der er faglig sekretær i Dansk Metal.

TANZANIANERE: HOS JER ER LÆREREN EN COACH

Mbula Bakari Kidesu og Rocky Aselmo Sabigoro er faglærere fra Arushas tekniske skole, og de har været på besøg på landbrugsmekanikeruddannelsen i Aars. Under deres besøg skulle de planlægge den danske støtte til deres skole – og ikke mindst snuse til den danske måde at gøre tingene på.

Gæsterne bemærker, at lærlingene hele tiden skifter mellem teori og praksis – fra undervisningslokale og ud på værkstedet og tilbage igen.

"Her på skolen oplever jeg mere læreren som coach end som en envejsformidler. Elever og lærere er nærmest som gode kolleger. Eleverne virker til at have stor respekt for lærernes faglige kompetencer, og lærerne viser eleverne stor respekt ved at rose, tilskynde og påpege fejl på en konstruktiv måde. Det er et fantastisk læringsmiljø," siger Rocky Aselmo Sabigoro. 📌

FIK SIN FAGLIGE STOLTHED TILBAGE

Dansk støtte til efteruddannelse gør lærerne i Zanzibar bedre.

TEKST & FOTO: KATRINE DICHMANN CHRISTOPHERSEN

“Ingen lærere, ingen udvikling – så simpelt kan det siges.

Rahma Othman

I den sydlige del af Zanzibars største by Stone Town ligger folkeskolen 'Mkunazini School'. Skolen, der er en treetagers, turkis bygning, kan ses – og ikke mindst høres – på lang afstand, når en hjemmelavet metal-gongong runger voldsomt for at få skolens sidste elever til at løbe hurtigere mod indgangen.

Skolen har 746 elever i alderen 5-13 år og 42 lærere. En af dem er Rahma Othman Abdalla, der underviser 6. og 7. klasse i engelsk.

"Jeg har altid vidst, at jeg ville være lærer, fordi jeg elsker at være sammen med børn. Men på et tidspunkt mistede jeg lysten, fordi jeg ikke syntes, at jeg gjorde mit arbejde godt nok."

Fagforeningen ZATU (Zanzibar Teachers Union) tilbød Rahma at komme på efteruddannelse – først et års træning i almen undervisning og dernæst et år kun med engelsk. Det gav fornyet lyst til at undervise og betød, at Rahmas faglige stolthed og arbejdsglæde steg markant.

"Førhen var jeg genert og meget usikker, når jeg stod over for mine elever, fordi jeg ikke følte mig i stand til at tale engelsk til dem. I dag er min selvtillid vokset. Jeg taler højt og tydeligt og er ikke længere bange for spørgsmål på engelsk fra dem," siger Rahma.

Gribskov Lærerkreds, som er en del af Danmarks Lærerforening, har siden 2003 samarbejdet med Zanzibar Teachers Union (ZATU) om et solidaritetsprojekt, der har til formål at opkvalificere lærere gennem efteruddannelse. Det er dette projekt, som Rahma har fået glæde af. Projektet omfatter ti skoler i og uden for Stone Town og på nuværende tidspunkt har 1.014 lærere fået gratis efteruddannelse. 📌

**KEVIN OG MARIA
HAR STARTET ET
SOLIDARITETSPROJEKT,
HVOR DEN DANSKE
SUPERLIGA-KLUB AGF
SENDER FODBOLDTRØJER
TIL ARUSHA
SECONDARY SCHOOL**

I bladet kan du læse om andre unge, som giver en hånd til udviklingslandene.

Ulandssekretariatet
LO/FTF Council